

F. t. l. om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding.

gen kun kan anvendes i almengavnligt øjemed, idet garantierne højst kan opnå en beskedne forrentning af den indbetalte garantikapital. Det må forekomme mindre rimeligt at undergive den del af overskuddet, som ikke straks uddeles, en ubetinget skattepligt, i modsætning til den del af overskuddet, som straks anvendes i almengavnligt øjemed. Af disse grunde har man — med den ovennævnte udvidelse — for indkomstbeskatningens vedkommende ment at burde blive stående ved den nugældende regel. Således som denne er forstået i praksis, bliver en sparekasse ikke skattepligtig, fordi der tillægges garantierne den ifølge sparekasseloven tilladte forrentning af den indskudte garantikapital, idet der ikke herved kan anses at være forbeholdt garantierne en egentlig andel i overskuddet.

Nr. 6. Efter forslaget skal foreninger og selv-
ejende institutioner m. v. kun beskattes af indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed, hvilket svarer til det område, som efter den gældende regel i statskattelovens § 2, nr. 5 g, er inddraget under beskatning. Dette begreb undergives dog en udvidelse, idet det efter forslaget også skal omfatte indtægt af aktier, når foreningen m. v. ejer over halvdelen af aktiekapitalen i det pågældende selskab. En så omfattende kapitalinvestering i et aktieselskab synes naturligt at kunne sidestilles med direkte udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed. Den i kommissionsudkastet foreslåede yderligere udvidelse, hvorefter skattepligt af aktieudbytte også skulle indtræde, når foreningen m. v. havde placeret over halvdelen af sin formue i det pågældende selskab, er ikke medtaget i nærværende forslag. Reglen ville medføre, at en forening, som kun ejer en lille post aktier i et stort aktieselskab, på hvilket den ingen som helst indflydelse har, ville blive betragtet som erhvervsdrivende, hvis foreningens formue iøvrigt er beskeden, og dette har man ikke anset for rimeligt. — Bestemmelsen om, at idrætsforeningers entreindtægter under de i bestemmelsen angivne betingelser ikke skal anses som erhvervsmæssig indtægt, svarer til kommissionsudkastet.

Til § 48.

Stk. 1. De foreslåede regler vedrørende begrænset skattepligt for udenlandske selskaber og foreninger m. v. svarer til de regler, som er foreslået for begrænsede skattepligtige personers vedkommende, hvorom henvises til bemærkningerne til forslagens § 22.

Stk. 2. I den gældende statsskattelovs § 6, stk. 3, indeholdes der en bestemmelse, hvorefter den „Regeringen“ ved lov nr. 115 af 16. april 1907, nu lov nr. 299 af 30. juni 1922 § 51, stk. 4, givne be-

myndigelse til at give særlige regler med hensyn til ansættelsen af indkomsten for udenlandske livsforsikringsselskaber med virksomhed her i landet også skal komme til anvendelse på andre udenlandske forsikringsselskaber end livsforsikringsselskaber, og da navnlig således, at man som skattepligtig indkomst her i landet behandler den del af selskabets samlede overskud, der svarer til forholdet mellem dets brutto-præmieindtægt her i landet og dets samlede brutto-præmieindtægt. Da den angivne opgørelsesmåde som regel vil være den eneste naturlige, har man i den foreslåede lovbestemmelse umiddelbart foreskrevet dens anvendelse. Man har imidlertid i praksis været ude for ganske enkelte tilfælde, hvor anvendelsen af den nævnte opgørelsesmetode ville føre til urimelige resultater, og der er derfor ved den foreslåede bestemmelse åbnet mulighed for, hvor det skønnes påkrævet, at tillade en anden opgørelsesmåde anvendt.

Til § 49.

Den nugældende statsskattelov undtager fra skattepligten alene Nationalbanken, men i praksis har man dog altid anset også andre offentlige institutioner for skattefri, enten fordi deres indtægter ikke ansås at hidrøre fra erhvervsmæssig virksomhed, eller fordi deres overskud anvendtes til offentlige formål og altså i almenyttigt øjemed. Imidlertid synes det dog naturligt at fastslå dette i loven og så vidt muligt udtømmende at angive de institutioner og virksomheder, som skal være fritaget for skattepligten.

Bestemmelsen herom i paragraffens stk. 1 afviger i visse henseender fra kommissionsudkastet (§ 38, stk. 1).

De til forslagens nr. 4 og 5 svarende bestemmelser i udkastet er udvidet. Nr. 4 omfattede kun havne, åbne for offentlig trafik; herom bemærkedes, at statshavne og kommunale havne vil være fritaget allerede som stats- og kommunale virksomheder, og at man har fundet det rimeligt at fritage også private havne, når de ikke forfølger et privat økonomisk formål, men udelukkende anvender overskuddet til havnens formål (bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital). I forslaget har man foreslået skattefrihed også for elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverancer fra værket står åben for alle inden for det område, hvori værket arbejder, forudsat at værkets indtægter på samme måde som med hensyn til havnene anført kun kan anvendes til værkets formål. Hvor værker som de nævnte drives af kommunerne, vil de være skattefri som kommunale virksomheder, og man har ud fra tilsvarende be-